

«Τας λιθίνας καρδίας μεταβάλλει εις σάρκινας»

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Σε θεία λειτουργία στον παλαιό Ιερό Ναό του Αγίου Μωυσή του Αιθίοπα στην Νεάπολη της Σαμαρείας, κοντά στο Φρέαρ του Ιακώβ, προεξήρχε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων κ. κ.κ. Θεόφιλος. Η θεία λειτουργία τελέσθη επ' αφορμή της ανακαίνισης του ναού. Κατά την ομιλία του ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων αναφέρθηκε στον θαυμαστό βίο του Αγίου Μωυσή και στην έννοια της μετάνοιας.

Ο Πατριάρχης τόνισε ότι Θεός δεν αποδέχεται απλώς την μετάνοια του αμαρτωλού, αλλά μέσα από την Χάρη Του δίνει τη δύναμη για την μετάνοια: «Αὐτός ὁ Θεός τὰς λιθίνας καρδίας μεταβάλλει εἰς σαρκίνας. Αὐτός ἀφυπνίζει τὰς κοιμωμένας συνειδήσεις» υπογράμμισε μεταξύ άλλων.

Η ανακοίνωση του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων

ήν Κυριακήν, 7ην/20ήν Ὀκτωβρίου 2019, ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προεξήρξε θείας Λειτουργίας εἰς τὸν παλαιὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Μωυσέως τοῦ Αἰθίοπος τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἐν τῇ Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας οὐχὶ μακρὰν τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ὠμίλησε μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος.

Ὁ ἅγιος Μωυσῆς ὁ Αἰθίοψ μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Συναξαρίου τῆς Ἐκκλησίας ὡς ζήσας εἰς Αἰθιοπίαν τὸν 4ον μ.Χ. αἰῶνα, πρῶην ἀρχιληστής, κατανυγείς ἔκ τινος γεγονότος, μετανόησας, βαπτισθείς, δεχθείς τὸ μοναχικόν σχῆμα, ιδρύσας Μονήν καὶ καθοδηγήσας πολλούς, εἰσέτι καὶ ἐκ τῶν πρῶην συλληστών αὐτοῦ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ ζωὴν καὶ σωτηρίαν, τελευτήσας εἰς ἡλικίαν ἑβδομήκοντα ἐτῶν.

Ἡ θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ἐπὶ τῇ ἀνακαινίσει τοῦ Ναοῦ αὐτοῦ, τῇ ἐπιχορηγήσει τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας, ἐξ οὗ καὶ παρέστησαν ἐκπρόσωποι αὐτῆς, ὡς ὁ κ. Ράμζη Χούρη, Πρόεδρος τῆς Παλαιστινιακῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Χριστιανικῶν Ὑποθέσεων, ἡ Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Χανανίγιε Ἀμῆρε, ἐκπρόσωποι τοῦ Νομάρχου τῆς περιοχῆς, ὁ Πρέσβυς τῆς Παλαιστινιακῆς Αὐτονομίας εἰς τὸ Βατικανόν κ. Ὑσσα Κασισίγιε καὶ ἄλλοι Δημαρχιακοὶ καὶ Κρατικοὶ παράγοντες.

Μετά τοῦ Μακαριωτάτου συνελειτούργησαν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, ὁ ἡγούμενος τῶν Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτης Λεόντιος, ἡ ἡγούμενος τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὰ Ἀραβικά Μ.Μ.Ε. π. Ὑσσα Μοῦσλεχ, ἄλλοι ἱερεῖς καὶ ὁ Ἀρχιδιάκονος Μᾶρκος καὶ ἔψαλε ὁ Λαμπαδάριος τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Βασίλειος Γκοτσόπουλος ἑλληνιστί καὶ ἡ χορωδία τῆς Κοινότητος Ραφιδίων ἀραβιστί καὶ μετέσχον ἐν προσευχῇ τὰ μέλη τῆς Κοινότητος Ραφιδίων. Ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ σταυρόν εἰς τὸν Ἀρχιμανδρίτην Λεόντιον.

Πρὸς τὸν λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

“Οὐ βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδύτητα ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μή βουλόμενός τινας ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετάνοιαν χωρῆναι”, (Β΄ Πέτρ. 3,9), κηρύττει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς ἐν τῇ ὥραίᾳ ὑμῶν πόλει τῶν Ραφιδίων, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἐν τῷ ἄρτι ἀνακαινισθέντι ἐπωνύμῳ αὐτοῦ παλαιῷ ναῷ.

Οὗτος ὁ μακάριος Μωϋσῆς κατήγετο ἐξ Αἰθιοπίας, ζήσας κατὰ τὸν 4ον αἰῶνα. Δοῦλος ὢν, ἐξεδιώχθη ὑπὸ τοῦ κυρίου του διὰ τὴν κακοποιὸν δρᾶσιν καὶ

συμπεριφοράν αὐτοῦ. Ἐκτοτε ἐπεδόθη εἰς βίον ἀκόλαστον καί ἄνομον, τεθείς ἐπὶ κεφαλῇς συμμορίας ληστῶν καί ἦτο γνωστός ὡς λήσταρχος.

Ἡμέραν τινά, ἀπροόπτως μετενόησεν καί ἀπεσύρθη εἰς μοναστήριον εὐρισκόμενον εἰς ἐρημικόν τόπον τῆς Ἀραβίας, ὡς ἀναφέρει ὁ Ἐπίσκοπος Ἐλενουπόλεως ἅγιος Παλλάδιος ἐν τῇ ἱστορίᾳ αὐτοῦ λέγων: “Ὁ τοιοῦτος λήσταρχος, κατανυγείς ἔκ τινος περιστάσεως, ἐπέδωκεν ἑαυτὸν μοναστηρίῳ καί οὕτω προσῆλθε τῷ πράγματι τῆς μετανοίας”. Ἐν τῷ μοναστηρίῳ ἐδοκιμάσθη ὑπὸ δεινῶν πειρασμῶν, τοὺς ὁποίους, διὰ τὴν πολέμησιν, ἐπολλαπλασίασε τὰς νηστείας καί τὰς προσευχάς, τὰς ἀγρυπνίας καί τοὺς λοιποὺς τρόπους μετανοίας. Πολλοὶ πνευματικοὶ του μαθηταί, ἄλλοτε σύντροφοί του εἰς τὴν ἁμαρτίαν, τὸν ἠκολούθησαν εἰς τὸν ἀσκητικὸν βίον τῆς ἐρήμου. Ὁ ὅσιος Μωϋσῆς ἐκοιμήθη εἰς ἡλικίαν 75 ἐτῶν πρὸς τὰ τέλη τοῦ Δ΄ αἰῶνος, δηλαδή τῷ 400 μ.Χ., φονευθείς ὑπὸ τῶν βαρβάρων. Τοῦτο δὲ ἐγένετο, ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, λέγοντος: “πάντες οἱ λαμβάνοντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρᾳ ἀποθаноῦνται”, (Ματθ. 26,52).

Ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὴν μνήμην αὐτοῦ, διότι οὗτος ἤκουσεν εἰς τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ λέγοντος· “τόν ἐρχόμενον πρὸς με οὐ μὴ ἐκβάλῃς ἔξω”, (Ἰωάν. 6,7). Καί: “οὐ γάρ ἦλθον καλέσαι δικαίους ἀλλ’ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν”, (Ματθ. 9,13). Οἱ Κυριακοὶ οὗτοι λόγοι τοῦ Εὐαγγελίου, ὑποδηλοῦν ὅτι ἡ δύναμις τῆς μετανοίας εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε νὰ ὁδηγῇ τὸν μετανοοῦντα ἄνθρωπον εἰς τὸ φῶς καί τὴν ἀλήθειαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ ἡμῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμωδός: “ἐξαπόστειλον τὸ φῶς Σου καί τὴν ἀλήθειάν Σου Κύριε· αὐτὰ με ὠδήγησαν καί ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίον Σου καί εἰς τὰ σκηνώματά Σου. Καί εἰσελεύσομαι εἰς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ”, (Ψαλμ. 42, 3-4). Ἑρμηνεύων τοὺς ψαλμικοὺς τούτους λόγους ὁ Θεοδώρητος Κύρου λέγει: “Σκηνώματα τοῦ Θεοῦ τὸν ναὸν προσηγόρευσεν, ὄρος δὲ ἅγιον τὴν Ἱερουσαλήμ, φῶς καί ἀλήθειαν τὴν δικαίαν καί σωτήριον ἐπιφάνειαν [τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ]”.

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Μωϋσῆς ὅχι μόνον μετενόησεν ὁδηγούμενος εἰς τὸ φῶς καί τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ ἐγένετο καί Πρεσβύτερος, τούτέστιν ἱερεὺς, διακονῶν τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ θυσιαστήριον. Τό γεγονός τοῦτο φανερῶναι τὸ βάθος καί τὸ πλάτος τῆς μετανοίας, ἡ ὁποία ἐκπηγάζει ἐκ τῆς ἄκρας φιλανθρωπίας του Θεοῦ, “Ὅς πάντα ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν”, (Α΄ Τιμ. 2,4). Ἰδού λοιπόν διὰ τί ὁ Θεὸς Παῦλος λέγει: “Ὁ Θεός τὴν μετάνοιαν ἔδωκεν εἰς ζωὴν”, (Πράξ, 11,18).

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Θεός δέν ἀποδέχεται μόνον ἐν τῇ ἀφάτῃ αὐτοῦ φιλανθρωπία, τὴν μετάνοιαν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλὰ καί διὰ τῆς δυνάμεως τῆς χάριτός Του ἐργάζεται ταύτην ἐν αὐτῷ τῷ μετανοοῦντι. Αὐτός ὁ Θεός τὰς λιθίνας καρδίας μεταβάλλει εἰς σαρκίνας. Αὐτός ἀφυπνίζει τὰς κοιμωμένας συνειδήσεις, βοῶν καί λέγων:

“ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός”, (Ἐφ. 5,14). Καὶ Αὐτός, ὁ Θεός, διεγείρει τὴν θέλησιν τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵνα ζητήσῃ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. Ἡ μετάνοια εἶναι δῶρον τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον δῶρον ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἀποδεχθῇ μὲ τὴν ἐλευθέραν αὐτοῦ βούλησιν καὶ θέλησιν, ὡς ἐπιγραμματικῶς διατυπώνει τοῦτο ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος λέγων: “Μετάνοιά ἐστι, συνθήκη πρὸς Θεὸν δευτέρου βίου”, δηλαδή συμφωνία μὲ τὸν Θεὸν διὰ νέαν ζωὴν.

Αὐτὸ τοῦτο ἀκριβῶς ἔπραξε καὶ ὁ Ὅσιος Μωϋσῆς, ὡς ἀναφέρει ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ ὁ Ὅσιος Ζωσιμᾶς λέγων: “Μὴ γάρ οὐκ ἦν ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς τὸ πρῶτον ἀρχιληστής μὴ οὐκ ἐποίησε μυρία φαῦλα; ὥστε καὶ ἐκριφῆναι αὐτόν ὑπὸ τοῦ κυρίου αὐτοῦ διὰ τὴν δυστροπίαν αὐτοῦ; ἀλλ’ ὅμως, ἐπειδὴ γενναίως προσῆλθε τῷ πράγματι, καὶ μετὰ τοσαύτης θερμῆς προαιρέσεως, οἶδαμεν πάντες εἰς ποῖα μέτρα ἔφθασεν, ὥστε συναριθμῆσαι αὐτόν τοῖς ἐκλεκτοῖς δούλοις τοῦ Θεοῦ”.

Ἀληθῶς εἰπεῖν, ἡ καρδιά τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως ἀνεδείχθη ἐνδιαίτημα καθαρὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὡς λέγει καὶ ὁ ὑμνωδὸς αὐτοῦ: “Θεωρίαις καὶ πράξεσι ἐκλελαμπρυσμένη Πάτερ πανόλβιε, ἡ καρδιά σου τοῦ Πνεύματος [τοῦ Ἁγίου] ἐδείχθη ἐνδιαίτημα”. Τοῦτον ὅλον ἐπέτυχε ὁ Πατήρ ἡμῶν Μωϋσῆς ἀφ’ ἐνός μὲν διὰ τῆς θείας Χάριτος, ἀφ’ ἑτέρου δέ διὰ τῆς ἀγαθῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, δηλονότι τῆς ἐλευθέρας αὐτοῦ ἐπιλογῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ἄς ἀκούσωμεν ἐν προκειμένῳ τί λέγει ὁ μέγας τῆς Ἐκκλησίας Πατήρ Γρηγόριος Νύσσης περὶ τῆς σημασίας τῆς “προαιρέσεως”: “Τοῦτο δέ ἐστὶν ἡ προαίρεσις, ἀδούλωτόν τι χρῆμα καὶ αὐτεξούσιον, ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς διανοίας κείμενον”. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ὁ Θεός εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν δύναται νὰ θεωρηθῇ αἷτιος τοῦ κακοῦ καὶ συνεπῶς τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀνθρώπου ἁμαρτίας. Δέν πειράζει ἡμᾶς ὁ Θεός, ἀλλὰ τὸυναντίον εἶναι ἡ πηγὴ παντός ἀγαθοῦ καὶ τελείου δωρήματος, ὡς διδάσκει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος λέγων: “Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω ὅτι ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεός ἀπείραστός ἐστι κακῶν, πειράζει δέ αὐτός οὐδένα. Ἐκαστος δέ πειράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζόμενος”, (Ἰακ. 1,13-14).

Ὁ ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Μωϋσῆς προβάλλεται ὑπὸ τῆς ἀγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας οὐχὶ μόνον ὡς παράδειγμα μετανοίας, ἀλλὰ καὶ ὡς παράδειγμα τῆς δυνάμεως τῆς προαιρέσεως, δηλονότι τῆς θελήσεως πρὸς ὑπέρβασιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ ἐγκράτειαν τῶν παθῶν ἡμῶν, διὰ τῶν ὅπλων τῆς νηστείας καὶ τῆς προσευχῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς μεταθέσεως τῆς διανοίας ἡμῶν πρὸς τὰ ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον.

Τὸν ἐν τοῖς χοροῖς τῶν ἀγίων ἡριθμημένον παρακαλέσωμεν, ἵνα μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας πρεσβεύῃ

Χριστῷ τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι ἡμῶν δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος καί τόν ἀνακαινισμόν τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀπό δέ τοῦ ἱεροῦ τούτου βήματος θέλομεν νά ἐκφράσωμεν τάς θερμάς ἐκ καρδίας ἡμῶν εὐχαριστίας πρός πάντας τούς ἐργασθέντας διά τήν ἀνακαίνισιν τοῦ ἱστορικοῦ κοινοτικοῦ τούτου ναοῦ τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, ἰδιαιτέρως πρός τόν Πρόεδρον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Θρησκευτικῶν Ὑποθέσεων Dr. Ramzi Khouiri, τόν ἐκπροσωποῦντα τόν σεβαστόν ἡμῖν Πρόεδρον τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους ἐξοχώτατον Κύριον Mahmoud Abbas, εὐχόμενοι αὐτῷ ὑγιεῖαν, μακροημέρευσιν καί πᾶσαν ἀπό Θεοῦ Κυβερνητικήν δύναμιν. Ἔτη πολλά”.

Εἰς τήν κατά τήν μεσημβρίαν παρατεθεῖσαν τράπεζαν ὑπό τοῦ ἡγουμένου καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ἐπίσης διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ:

“Ἀπαγγελῷ τό ὄνόμά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε”, (Ἑβρ. 2,12/ Ψαλμ. 21,23).

Ἀξιότιμε Dr. Ramzi Khouiri, ἐκπρόσωπε τοῦ ἐξοχωτάτου Προέδρου τοῦ Παλαιστινιακοῦ Κράτους κ. Mahmoud Abbas.

Ἀξιότιμα μέλη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος τῶν Ραφιδίων,

Ἀγαπητοί Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί.

Αἰνέσωμεν Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, Ὅστις ἡξίωσεν ἡμᾶς, ἵνα ἐν θείᾳ εὐχαριστιακῇ συνάξει εὐλογήσωμεν τόν πρότριτα ἀνακαινισθέντα μικρόν μέν, πλήν ἱστορικόν δέ Ναόν τοῦτον τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ἡ ἀνακαίνισις τοῦ ταπεινοῦ τούτου ναοῦ δέν ἀφορᾷ τόσον εἰς τήν ἀρχιτεκτονικήν αὐτοῦ ἀξίαν, ὅσον εἰς τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τῆς ἀπ’ αἰώνων Χριστιανικῆς καί Ἀποστολικῆς κληρονομίας καί δὴ τῆς Ab- Antiquo παρουσίας τῆς πρωτογενοῦς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, δηλονότι τοῦ Ρωμαιο-Ὁρθοδόξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων.

Ἡ ὠραιότατη καί ἀναπτυσσομένη πόλις ὑμῶν τῶν Ραφιδίων ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν, καί τοῦτο διότι ἐντάσσεται ἐν τῷ ἱστορικῷ καί πολιτιστικῷ πλαισίῳ τῆς εὐρυτέρας περιχώρου τῆς Ἀγιογραφικῆς πόλεως τῆς Νεαπόλεως, μέ σημεῖον ἀναφορᾶς τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ καί τόν τόπον καταγωγῆς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, δηλονότι τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός.

Τό υπό τῆς Παλαιστινιακῆς Κυβερνήσεως ἐπιδεικνύμενον ἐνδιαφέρον ὑπέρ ἀνακαινίσεως καί συντηρήσεως μνημείων καί δῆ οἰκων λατρείας ἄνευ τινός διακρίσεως μεταξύ τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων καί Χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, ἀποτελεῖ τρανήν ἀπόδειξιν τῆς ἀγαστῆς συνυπάρξεως καί συμβιώσεως τῶν θρησκευτικῶν Κοινοτήτων ἀφ' ἑνός, ἀλλά καί ἰσοτίμου αὐτῶν μεταχειρίσεως ἀφ' ἑτέρου.

Τό Ρωμαιο- Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων παραμένον σταθερόν καί πιστόν εἰς τήν θεόσδοτον αὐτοῦ ἀποστολήν συνεχίζει τήν διακονίαν αὐτοῦ, τοὔτέστιν τήν διακονίαν τῆς διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῆς μερίμνης τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ καί ἰδιαιτέρως τῆς προστασίας τοῦ θρησκευτικοῦ καί πολιτισμικοῦ καθεστῶτος τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ.

Ἐπιλαμβανόμεθα τῆς ἀγαθῆς ταύτης εὐκαιρίας, ἵνα καί πάλιν ἐκφράσωμεν τάς ἐκ βάθους καρδίας θερμάς ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς τόν Πρόεδρον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς καί τά σεβαστά μέλη αὐτῆς, εἰς τόν Ἡγούμενον τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, Ὁσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Ἰουστῖνον καί τόν Προϊστάμενον τοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ραφιδίων Ἀρχιμανδρίτην π. Λεόντιον καί ἰδιαιτέρως εἰς τόν ἐκπρόσωπον τοῦ Προέδρου Mahmoud-Abbas Dr. Ramzi Khouiri, τοῦ ὁποίου ἡ συμβολή ἀναμφιβόλως ἀναγνωρίζεται ὑπό πάντων.

Εὐχόμεθα ὑγιεῖαν καί τήν κατά Θεόν ἐπιτυχίαν εἰς τό ἐπιτελούμενον θεάρεστον ἔργον ἐν τῇ κοινότητι ἡμῶν. Ἔτη πολλά”.

Ὁ Μακαριώτατος προσέφερεν εἰς τόν κ. Ράμζη Χούρη εἰκόνα τῆς Θεοτόκου καί πίνακα τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς τούς ἄλλους Παλαιστινίους ἐκπροσώπους. Τέλος, εὐχαριστῶν, προσεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Ψιάρα Χούρη.